

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА

Кратка характеристика на продукта - Приложение 1

Кат. № 9700549

Разрешение № 26/147146-52851

04.01.2021

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Липантил 200М 200 mg капсули, твърди
Lipanthyl 200M 200 mg capsules, hard

2. КОЛИЧЕСТВЕН И КАЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка капсула съдържа 200 mg фенофибрат (микронизиран).
Помощни вещества с известен ефект: всяка капсула съдържа:

- 101 mg лактоза монохидрат

За пълния списък на помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Твърда капсула.
Твърди желатинови капсули с цвят охра.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Липантил 200М се прилага като допълнение към диетата и друго нелекарствено лечение (напр. упражнения, намаляване на теглото) при:

- лечение на тежка хипертриглицеридемия с или без ниско ниво на HDL холестерола;
- смесена хиперлипидемия, когато лечение със статини е противопоказано или не се понася добре;
- смесена хиперлипидемия при пациенти с висок сърдечно-съдов риск като допълнение към статин, когато триглицеридите и HDL холестерола не се контролират адекватно.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Отговорът на терапията трябва да се наблюдава с определяне на серумните нива на липидите. Ако след няколко месеца (напр. 3 месеца) не се постигне адекватен отговор трябва да се обсъди допълнителна или различна терапията.

Дозировка

Възрастни

Обичайната препоръчвана доза е една капсула от 200 mg един път дневно.

Специални популации пациенти

Пациенти в старческа възраст (на 65 или повече години)

Не е необходима промяна в дозировката. Препоръчва се обичайната доза, освен при намалена бъбречна функция със скорост на гломерулната филтрация (eGFR) < 60 ml/min/1.73 m² (долю "Пациенти с бъбречно увреждане").

Пациенти с бъбречно увреждане

Фенофибрат не трябва да се използва при наличие на тежко бъбречно увреждане, дефинирано като $eGFR < 30 \text{ ml/min/1,73 m}^2$.

Ако $eGFR$ е между 30 и $59 \text{ ml/min/1,73 m}^2$, дозата не трябва да превишава 100 mg стандартен или 67 mg микронизиран фенофибрат веднъж дневно.

Ако по време на проследяването, $eGFR$ намалее постоянно до $< 30 \text{ ml/min/1,73 m}^2$, лечението с фенофибрат трябва да се спре.

Чернодробно увреждане

Липантил 200М не се препоръчва при пациенти с чернодробни увреждания поради липса на данни.

Педиатрична популация

Безопасността и ефикасността на фенофибрат при деца и подрастващи под 18 години не е установена. Няма налични данни. По тази причина приложението на фенофибрат не се препоръчва при педиатрични пациенти под 18-годишна възраст.

Начин на приложение

Капсулите трябва да се поглъщат цели по време на хранене.

4.3 Противопоказания

-чернодробна недостатъчност (включително билиарна цироза и необяснимо персистиране на абнормна чернодробна функция);

- известно заболяване на жлъчния мехур;
- тежка бъбречна недостатъчност ($eGFR < 30 \text{ ml/min/1,73 m}^2$);
- хроничен или остър панкреатит, с изключение на остър панкреатит, дължащ се на тежка хипертриглицеридемия;
- известна фотоалергична или фототоксична реакция по време на лечението с фибрати или кетопрофен;
- свръхчувствителност към фенофибрат или някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1.

4.4 Специални противопоказания и специални предупреждения за употреба

Вторични причини на хиперлипидемия

Вторична причина за хиперлипидемия, като неконтролиран диабет тип 2, хипотиреоидизъм, нефротичен синдром, диспротеинемия, обструктивна чернодробна болест, медикаментозно лечение и алкохолизъм трябва да бъдат лекувани адекватно преди да се вземе решението да се приложи фенофибрат. За хиперлипидемични пациенти, приемащи естроген или контрацептиви, съдържащи естроген трябва да се установи дали хиперлипидемията е от първично или вторично естество (възможно е повишаване на стойностите на липидите от пероралния естроген).

Чернодробна функция

Както и при другите липидо-понижаващи лекарства, е съобщавано повишаване нивата на трансаминазите при някои пациенти. В повечето случаи тези повишения са преходни, незначителни и асимптоматични. Препоръчително е нивата на трансаминазите да бъдат наблюдавани на всеки три месеца по време на първите 12 месеца от лечението и след това периодично. Трябва да се обърне внимание на пациенти, които развиват увеличение на трансаминазите и лечението трябва да се прекрати, ако нивата на AST (SGOT) и ALT (SGPT) се повишават повече от 3 пъти над горната граница на нормата. Когато се появят симптоми на хепатит (напр. жълтеница, сърбеж) и диагнозата е потвърдена от лабораторните изследвания, лечението с фенофибрат трябва да се преустанови.

Панкреас

Съобщавано е за панкреатит при пациенти, приемащи фенофибрат (вж. точки 4.3 и 4.8). Това може да се дължи на липса на ефект при пациенти с тежка хипертриглицеридемия, директен лекарствен ефект или на вторичен феномен, медиран от жлъчните камъни или образуване на жлъчна утайка, запушващи общия жлъчен канал.

Мускули

Съобщава се за мускулна токсичност, включително много редки случаи на рабдомиолиза, с или без бъбречна недостатъчност, при употребата на фибрати или други липидо-понижаващи лекарствени продукти. Честотата на тези нарушения се повишава в случаи на хипоалбуминемия и предшестваща бъбречна недостатъчност. Пациенти с предразполагащи фактори за миопатия и/или рабдомиолиза, включващо възраст над 70 години, лична или фамилна анамнеза за наследствени мускулни заболявания, бъбречно увреждане, хипотиреоидизъм и прием на големи количества алкохол, могат да имат повишен риск от развитие на рабдомиолиза. При тези пациенти, трябва да бъде внимателно преценено съотношението риск/полза от лечение с фенофибрат.

Мускулна токсичност може да се предполага при пациенти, страдащи от дифузна миалгия, миозит, мускулни крампи и слабост и/или забележимо увеличение на СРК (нивата надвишават 5 пъти нормалните стойности). В такива случаи лечението с фенофибрат трябва да бъде прекратено.

Рискът от мускулна токсичност може да се увеличи, ако лекарството е прилагано с друг фибрат или инхибитор на HMG-CoA редуктазата, особено в случаи на предшестващо мускулно заболяване.

Следователно, комбинираната терапия на фенофибрат с инхибитор на HMG-CoA редуктазата или друг фибрат трябва да се запази при пациенти с тежка комбинирана дислипидемия и висок сърдечно-съдов риск без анамнеза за мускулно заболяване при внимателно наблюдение за потенциална мускулна токсичност.

Бъбречна функция

Липантил 200М е противопоказан при тежко бъбречно увреждане (вж. точка 4.3).

Липантил 200М трябва да се използва с повишено внимание при пациенти с лека до умерена бъбречна недостатъчност. Дозата трябва да се коригира при пациенти със скорост на гломерулната филтрация (eGFR) между 30 и 59 ml/min/1,73 m² (вж. точка 4.2).

Обратими повишения на серумния креатинин са докладвани при пациенти, които приемат фенофибрат самостоятелно или заедно със статин. Повишенията на серумния креатинин като цяло са били стабилни във времето, без доказателства за продължаващи повишения на серумния креатинин при дългосрочна терапия и с тенденция за връщане към изходните нива след спиране на лечението.

По време на клинични проучвания 10% от пациентите получаващи едновременно фенофибрат и симвастатин са имали повишение на креатинин с повече от 30 µmol/l над изходните нива, сравнено с 4,4% от пациентите на монотерапия със статин. 0,3% от пациентите на комбинирана терапия са имали клинично значими повишения на креатинин до стойности над 200 µmol/l.

Лечението трябва да се прекрати при нива на креатинин над 50% над горната граница на нормата. Препоръчва се нивата на креатинин да се изследват по време на първите три месеца след започване на лечението и периодически след това.

Помощни вещества

Този лекарствен продукт съдържа лактоза. Пациенти с редки наследствени заболявания като галактозен интолеранс, общ лактазен дефицит или глюкозо-галактозна малабсорбция не трябва да приемат това лекарство.

Това лекарство съдържа по-малко от 1 mmol натрий (23 mg) на таблетка, т.е. че практически не съдържа натрий.

4.5. Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Перорални антикоагуланти

Фенофибрат повишава противосъсирващия ефект на пероралните антикоагуланти и може да повиши риска от кръвоизлив. Препоръчително е дозата на антикоагулантите да се намали с около една трета в началото на лечението и след това постепенно да се коригира, ако е необходимо, според международните нормализирани стойности (INR).

Циклоспорин

Съобщава се за някои тежки случаи на обратимо увреждане на бъбречната функция по време на едновременното приложение на фенофибрат и циклоспорин. Ето защо бъбречната функция на тези пациенти трябва внимателно да се наблюдава и лечението с фенофибрат да се прекрати в случай на сериозни отклонения на лабораторните стойности.

Инхибитори на HMG-CoA-редуктазата и други фибрати:

Рискът за сериозна мускулна токсичност се повишава, ако фенофибрат се използва заедно с инхибитори на HMG-CoA – редуктазата или други фибрати. Такава комбинация би трябвало да се използва внимателно и пациентите да бъдат стриктно мониторираны за признаци на мускулна токсичност (вж. точка 4.4.).

Глитазони

Съобщени са някои случаи на обратима парадоксална редукция на HDL-холестерола по време на комбинирана терапия на фенофибрат и глитазони. Препоръчва се мониториране на HDL-холестерола, ако някое от тези лекарства се прибави към другото и прекратяване на лечението, ако нивата на HDL-холестерола са твърде ниски.

Ензими от системата цитохром P450

In vitro проучвания с човешки чернодробни микрозоми показват, че фенофибрат и фенофибриновата киселина не са инхибитори на цитохром (CYP) P450 изоформите CYP3A4, CYP2D6, CYP2E1 или CYP1A2. Те са слаби инхибитори на CYP2C19 и CYP2A6 и слаби до умерени инхибитори на CYP2C9 в терапевтични концентрации.

Пациенти на комбинирана терапия с фенофибрат и CYP2C19, CYP2A6 и особено CYP2C9 метаболизиращи се лекарства, които са с тесен терапевтичен индекс трябва да се наблюдават внимателно и, ако е необходимо, да се направи корекция на дозата.

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност

Няма адекватни данни за употребата на фенофибрат при бременни жени. Изследванията при животни не показват никакви тератогенни ефекти. Наблюдавани са ембриотоксични ефекти при дози, токсични за майката (вж. точка 5.3). Потенциалният риск при хора е неизвестен. Въпреки това Липантил 200М трябва да бъде прилаган по време на бременност само след внимателна преценка на съотношението риск/полза.

Кърмене

Не е известно дали фенофибрат и/или негови метаболити се отделят в майчиното мляко. Риск за кърмачето не може да бъде изключен. Затова Липантил 200М не трябва да се използва в периода на кърменето.

Фертилитет

Наблюдавани са обратими ефекти върху фертилитета при животни (вж. точка 5.3). Няма клинични данни за фертилитета при употреба на Липантил 200М.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Липантил 200М не повлиява способността за шофиране и работа с машини.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Най-често докладваните нежелани лекарствени реакции по време на лечението с фенофибрат са храносмилателни, стомашни или чревни нарушения.

Следните нежелани реакции са наблюдавани по време на плацебо-контролирани клинични проучвания (n=2 344) с посочената по-долу честота:

MedDRA системно- органични класове	Чести >1/100, <1/10	Нечести >1/1 000, <1/100	Редки >1/10 000, <1/1 000	Много редки <1/10 000 вкл. изолирани съобщения
Нарушения на кръвта и лимфната система			Нисък хемоглобин, намален брой левкоцити	
Нарушения на имунната система			Свръхчувствителност	
Нарушения на нервната система		Главоболие		
Съдови нарушения		Тромбоемболизъм (белодробен емболизъм, дълбока венозна тромбоза)*		
Стомашно-чревни нарушения	Стомашно- чревни признаци и симптоми (коремна болка, гадене, повръщане, диария, флатуленция)	Панкреатит*		
Хепатобилиарни нарушения	Повишени трансаминази (вж. точка 4.4)	Холелитиаза (вж. точка 4.4)	Хепатит	
Нарушения на кожата и подкожната тъкан		Кожна свръхчувствителност (напр. обриви, пруритус, уртикария)	Алопеция Реакции на фоточувствителност	
Нарушения на мускуло-скелетната система и		Мускулни нарушения (напр. миалгия, миозит,		

съединителната тъкан		мускулни спазми и слабост)		
Нарушения на възпроизводителната система и гърдата		Сексуална дисфункция		
Изследвания	Повишени нива на хомоцистеин в кръвта**	Повишен креатинин в кръвта	Повишена кръвна урей	

* В клиничното изпитване FIELD, рандомизирано плацебо-контролирано проучване, проведено при 9 795 пациенти с диабет тип 2 е наблюдавано статистически значимо повишение на случаите с панкреатит при пациенти, приемащи фенофибрат спрямо пациенти, приемащи плацебо (0,8% спрямо 0,5%; $p = 0,031$). В същото проучване е докладвано статистически значимо повишение на честотата на белодробен емболизъм (0,7% в плацебо групата спрямо 1,1% в групата на фенофибрат; $p = 0,022$) и не статистически значимо повишение на честотата на дълбоки венозни тромбози (плацебо: 1,0% [48/4 900 пациенти] спрямо фенофибрат 1,4% [67/4 895 пациенти]; $p = 0,074$).

** В клиничното изпитване FIELD средното увеличение на нивата на хомоцистеин в кръвта при пациентите, лекувани с фенофибрат е 6,5 $\mu\text{mol/l}$ и е било обратимо след прекъсване на лечението с фенофибрат. Повишеният риск от венозни тромботични събития може да е свързан с повишените нива на хомоцистеин. Клиничното му значение не е ясно.

Като допълнение към тези събития, докладвани по време на клинични изпитвания са докладвани нежелани реакции от постмаркетинговата употреба на Липантил 200М. Точна честота не може да бъде определена от наличните данни и поради това са класифицирани като "неизвестни".

- Респираторни, гръдни и медиастинални нарушения: интерстициална белодробна болест.
- Нарушения на мускуло-скелетната система и съединителната тъкан: рабдомиолиза.
- Хепатобилиарни нарушения: жълтеница, усложнения на холелитиаза (напр. холецистит, холангит, жлъчна колика).
- Нарушения на кожата и подкожната тъкан: тежки кожни реакции (напр. еритема мултиформе, синдром на Стивън-Джонсън, токсична епидермална некролиза)
- Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение: умора.

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/риск за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез националната система за съобщаване:

Изпълнителна агенция по лекарствата

ул. „Дамян Груев“ № 8

1303 София

Тел.: +359 2 8903417

уебсайт: www.bda.bg

4.9 Предозиране

Има съобщени само единични случаи на предозиране. При повечето от тях не са съобщавани симптоми от предозирането.

Не е известен специфичен антидот. Ако има съмнение за предозиране, е необходимо симптоматично лечение и назначаването на подходящите поддържащи болнични мерки. Фенофибрат не може да се отстрани чрез хемодиализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Намаляващи серумните липиди лекарствени продукти/понижаващи холестерола и триглицеридите/фибрати, АТС код: C10AB05

Фенофибрат е дериват на фибриновата киселина, чиито липидо-модифициращи ефекти, съобщавани при хората, се осъществяват чрез активирането на Пероксисомни Проллифераторни Активирани Рецептори тип алфа (PPAR α).

Чрез активирането на PPAR α фенофибрат повишава липолизата и елиминирането на атерогенните, богати на триглицериди частици от плазмата, посредством активиране на липопротеин липазата и редуцира продукцията на апопротеин С III. Активирането на PPAR α също така води до увеличаване на синтеза на апопротеини AI и AII.

По-горе споменатите ефекти на фенофибрат върху липопротеините водят до намаляване на фракциите с много ниско и ниско молекулярно тегло (VLDL и LDL), съдържащи апопротеин B и до увеличение на тези с висока плътност липопротеинови фракции (HDL), съдържащи апопротеини AI и AII.

В допълнение, чрез модулирането на синтеза и катаболизма на VLDL фракциите, фенофибрат увеличава клирънса на LDL и намалява малките, плътни LDL, чиито нива са завишени при пациенти с атерогенен липиден профил, често срещан при болните с риск от исхемична сърдечна болест.

По време на клиничните изпитвания с фенофибрат, общият холестерол е бил намален с 20 до 25%, триглицеридите с 40 до 55% и HDL холестеролът е бил увеличен с 10 до 30%.

При пациенти с хиперхолестеролемия, при които LDL холестероловите нива са намалени с 20 до 35%, общият ефект върху холестерола води до намаляване на отношението общ холестерол/HDL холестерол, LDL холестерол/HDL холестерол, или Apo B/Apo A I, всички от които са белези за атерогенен риск.

Има доказателства, че лечението с фибрати може да намали инцидентите на исхемична болест на сърцето, но те не са показали намаляване на всички причини за смъртност при първична и вторична превенция на сърдечно-съдова болест.

Клиничното изпитване ACCORD (The Action to Control Cardiovascular Risk in Diabetes) е рандомизирано плацебо-контролирано изпитване при 5 518 пациенти с диабет тип 2, лекувани с фенофибрат като допълнение към симвастатин. Терапията фенофибрат плюс симвастатин не е показвала сигнификантни разлики в сравнение със симвастатин монотерапията при смъртен изход от не-фатален инфаркт на миокарда, не-фатален инсулт и сърдечно-съдова смърт (hazard ratio [HR] 0,92, 95% CI 0,79-1,08, $p = 0,32$; абсолютно намаление на риска 0,74%).

предварително определени подгрупи на дислипидемични пациенти, дефинирани като тези

най-ниската една трета по отношение на HDL-C (≤ 34 mg/dl или 0,88 mmol/l) и най-високата една трета по отношение на TG (≥ 204 mg/dl или 2,3 mmol/l) като базални стойности, фенофибрат плюс симвастатин са показали 31% относително намаляване на смесения първичен изход в сравнение със симвастатин монотерапия (hazard ratio [HR] 0,69, 95% CI 0,49-0,97, $p = 0,03$; абсолютно намаляване на риска: 4,95%). Анализ на друга предварително определена група е показал статистически сигнификантно взаимодействие на лечение по пол ($p = 0,01$), демонстрирайки възможна полза от комбинираното лечение при мъже ($p = 0,037$), но потенциално по-висок риск за първичния изход при жени, лекувани с комбинираната терапия в сравнение със симвастатин монотерапия ($p = 0,069$). Това не е наблюдавано в споменатата субгрупа пациенти с дислипидемия, но така също не е имало ясно доказателство за ползата при дислипидемични жени, лекувани с фенофибрат плюс симвастатин и потенциален вреден ефект в тази подгрупа не може да бъде изключен.

Екстравазални натрупвания на холестерол (сухожилни и туберозни ксантоми) могат подчертано да намалят или дори напълно да изчезнат по време на лечение с фенофибрат.

Пациенти с повишени нива на фибриноген, лекувани с фенофибрат, са показали значителни намаления на този параметър, както и тези с повишени нива на Lp(a). Други възпалителни маркери като C реактивен протеин също се намаляват при лечение с фенофибрат.

Урикозуричният ефект на фенофибрат, водещ до понижени нива на пикочната киселина с около 25%, е допълнителна полза при дислипидемични пациенти с хиперурикемия.

Доказано е, че фенофибрат притежава антиагрегиращ ефект върху тромбоцитите при животни и в клинични изследвания, които показват намаление на агрегацията на тромбоцитите, предизвикано от ADP, арахидонова киселина и епинефрин.

5.2. Фармакокинетични свойства

Абсорбция

Максималните плазмени концентрации (C_{max}) се достигат от 4 до 5 часа след перорален прием. Плазмените концентрации са стабилни по време на продължително лечение при всички пациенти.

Абсорбцията на фенофибрат се увеличава, когато е приет с храна.

Разпределение

Фенофибриновата киселина се свързва в голяма степен с плазмения албумин (повече от 99%).

Метаболизъм и отделяне:

След перорално приложение, фенофибрат бързо се хидролизира от естерази до активния метаболит фенофибринова киселина. Непроменен фенофибрат не може да бъде установен в плазмата. Фенофибрат не е субстрат за CYP 3A4. Не е въвлечен чернодробния микросомен метаболизъм.

Лекарството се отделя главно чрез урината. На практика цялото лекарство се елиминира за 6 дни. Фенофибрат се отделя главно под формата на фенофибринова киселина и глюкуроносвързана фенофибринова киселина. При възрастни пациенти клирънсът на фенофибринова киселина не се променя.

Кинетични изследвания, съпровождащи приема на единична доза и продължително лечение, са показали, че лекарството не кумулира. Фенофибриновата киселина не се елиминира при хемодиализа.

Елиминационният плазмен полуживот на фенофибриновата киселина е около 20 часа.

5.3. Предклинични данни за безопасност

В тримесечно перорално неклинично изпитване с фенофибринова киселина, активния метаболит на фенофибрат, при плъхове са наблюдавани токсичност за скелетните мускули (особено тези богатите на тип I-бавно оксидативни миофибри) и сърдечна дегенерация, анемия и намаление на телесното тегло. Не е наблюдавана скелетна токсичност при дози до 30 mg/kg (експозиция приблизително 17 пъти над максималната препоръчвана доза при хора. Не са наблюдавани симптоми на кардиотоксичност при експозиция около 3 пъти по-висока от максималната препоръчвана доза при хора. Обратими язви и ерозии в стомашно-чревния тракт са се появили при кучета, лекувани за 3 месеца. В това проучване не са наблюдавани стомашно-чревни лезии при експозиция приблизително 5 пъти над максималната препоръчвана доза при хора.

Изследванията върху мутагенността на фенофибрат са били отрицателни.

При плъхове и мишки при високи дози са установени чернодробни тумори, което може да се обясни с пероксизомна пролиферация. Тези промени са специфични за малки гризачи и не са наблюдавани при други животински видове. Това няма връзка с терапевтичната употреба при човека.

Изследвания при мишки, плъхове и зайци не разкриват тератогенен ефект. Ембриотоксични ефекти са наблюдавани при дози в рамките на майчината токсичност. Удължаване на периода на бременност и затруднения по време на раждане са наблюдавани при високи дози.

При проучване за токсичност с повторяеми дози фенофибринова киселина при млади кучета са наблюдавани обратима хипоспермия, тестикуларна вакуолизация и незрелост на яйчниците. Но не са наблюдавани ефекти върху фертилитета при неклинични проучвания за репродуктивна токсичност с фенофибрат.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Помощни вещества

Лактоза монохидрат

Магнезиев стеарат

Прежелатинизирано царевично нишесте

Натриев лаурилсулфат

Кросповидон

Състав на обвивката на капсулата:

Желатин

Титаниев диоксид (E171)

Червен железен оксид (E172)

Жълт железен оксид (E172)

6.2 Несъвместимости

Няма.

6.3 Срок на годност

3 години.

6.4 Специални условия на съхранение

Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от влага.

6.5 Вид и съдържание на опаковката

15 капсули в PVC/AL блистер, по 2 блистера в картонена кутия.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне

Неизползваният лекарствен продукт или отпадъчните материали от него трябва да се изхвърлят в съответствие с местните изисквания.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Майлан ЕООД
Офис сграда „Сердика офиси“
бул. Ситняково № 48, ет. 7
1505 София
България

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

9700549

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 30 октомври 1997 г.

Дата на последно подновяване: 21 октомври 2008 г.

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

09/2020

